

ikke glemmes, at det er et lille Bispunkt, ellers er det Mindretal, hvortil jeg hører, paa alle Punkter enigt med Flertallet.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg mener, at man netop ikke kan komme til at stille en saadan Undtagelse op, naar man fastholder, at Reglen hviler paa det Rettsprincip, at Parterne skulle dele ligeligt. Naar en Person har et Erstatningskrav mod en Anden, som hviler paa det, at de skal dele Udgifterne ved en af dem i Fællesskab foretagen Handling, saa er det ikke et Krav, som kan være afhængigt af den Enes større eller mindre moralske Værd. Om han saa er nok saa daarlige en Person, naar Forholdet er saaledes, at han er berettiget til at faae Halvdelen dækket af den Anden, saa maa han have denne Ret, og i et paa formueretlige Grundfætninger hvilende Forhold kan man ikke indbringe et Hensyn til Personernes større eller mindre moralske Værd. Det er den Opfattelse, jeg har villet hævde.

Styr: Men det er dog et nyt Erstatningskrav, som nu gives, thi tidligere have Kvinder, der have født udenfor Ægtefælle, ikke havt dette Erstatningskrav. Naar nu dette Krav gives, er der Intet til Hinder for at tage dette Hensyn, at man kun giver det til de mindst Skyldige.

Justitsministeren (Mellemann): Det er forsaavidt nyt, men det kan ogsaa forsaavidt siges ikke at være videre nyt, som det i Grunden følger af hele den Opfattelse, vor Ret hviler paa, og jeg er tilbøjelig til at tro, at det er mere en Tilfældighed, at man ikke tidligere er kommen til at opstille dette Krav, fordi det, naar det overhovedet er Lovgivningens Grundfætninger, at Parterne skal dele Udgifterne lige, ligger overmaade nær ogsaa at statuere det her Foreslaaede. Det er imidlertid en Forandring i den bestaaende Ret, og for Dieblicket har Kvinden intet Krav, men saa maa man tage Parti og enten nægte Kravet eller give det, men det forekommer mig, at man er uberettiget til at lade individuelle moralske Hensyn spille en Rolle der.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemningen, hvorved

1) Endringsforslag under Nr. 1 til Lovforslagets § 1 af Udvalget:

Paragrafen affattes saaledes:

„Den Faderen til et udenfor Ægtefælle avlet Barn i Overensstemmelse med Forordningen af 14. Oktober 1763, jfr. Plakat af 6. December 1839 § 1, paahvilende Forpligtelse til at hve Barnets Moder Bidrag til de Omkostninger, Barnets nødvendige Underholdning fordrer, kan udstrækkes, indtil Barnet har opnaaet 18 Aars Alder, for saavidt det oplyses, at Barnet, efter at have fyldt 14 Aar, fremdeles er trængende til Hjælp. Bidragets Størrelse og Varighed fastsættes af Øvrigheden.“

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

§ 1 i den nu vedtagne Stikkelse ansaas vedtaget uden Afstemning.

2) Endringsforslag under Nr. 2 til § 2 af Mindretallet (Reedh-Thott, Styr og Tvede):

Efter Ordene: „Moderen til et udenfor Ægtefælle avlet Barn skal“ indskydes følgende Ord: „naar Barnefaderen ikke kan føre retsgyldigt Bevis for, at hun tidligere har født udenfor Ægtefælle.“

forkastedes med 42 Stemmer mod 10.

3) Endringsforslag under Nr. 3 til samme Paragraf af Udvalgets Flertal:

§ 3die Linie udgaar: „Esvangerfæbet og“ og „have“ rettes til „har“.

vedtoges med 43 Stemmer mod 10.

4) § 2 med den vedtagne Endring, saalydende:

Moderen til et udenfor Ægtefælle avlet Barn skal under de Tvangsmidler, som Lovgivningen hjemler for det i § 1 ommeldte Bidrag, kunne fordrer Barnefaderen paalagt at afholde med mindst Halvdelen de særlige Udgifter, som Barselsværdien har medført for hende; Øvrigheden bestemmer det heromhandlede Beløbs Størrelse, for hvilket Afsoning dog ikke kan anvendes.

vedtoges enstemmig med 56 Stemmer.

5) Endringsforslag af Udvalget under Nr. 4 til § 3:

§ Slutningen af første Punktum udgaar „af Moderen“.

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.